

Stichting Thomas Bouwprojecten

The Thomas Foundation for Building Projects

1

PROJEKTNIEUWS 94-2.

Er is weer het nodige te melden over onze projecten.

Zoals gebruikelijk leest u eerst over het bezoek dat Hans Schiebroek in september aan India bracht, met als hoogtepunt de opening van het kindertehuis in Vepery.

Daarna volgt een overzicht van de projecten en de voortgang daarvan.

Wetenswaardigheden over onze stichting en een beeldrapportage besluiten deze aflevering van Projektnieuws.

In de vorige aflevering zijn nogal wat taalfouten geslopen, nog excuses daarvoor, we hopen dit nu te voorkomen!

Verslag van het bezoek van Hans Schiebroek aan Zuid-India van 28 augustus tot 18 september 1994.

Het vantevoren opsturen van mijn programma werkte weer perfect, zodat ik de 34 voorgenomen programmapunten op 9 verschillende lokaties in de drie weken van mijn bezoek prima heb kunnen afwerken.

Na een redelijk voorspoedige reis (20 uur onderweg) kwam ik zwaar bepakt (45 kg. bagage) op de luchthaven van Madras aan, waar een behoorlijk aantal zusters (6) mij stonden op te wachten. Dit keer bestond het halve gewicht van mijn bagage uit medische spullen voor Sr. Rexline, zoals chirurgische instrumenten, slangetjes, operatiegaren enz, gekregen van Memisa. Het overige gewicht werd gevormd door spullen voor de kinderen, zoals pennen, kleurpotloden, gekleurd papier enz., gekregen van de Hema in Valkenswaard, en beren en overige knuffelbeesten gekregen van de ouders van de basisschool "De Heiackers" in Veldhoven, voor de rest nog wat persoonlijke bagage, want veel hoef ik voor mezelf niet mee te nemen sinds ik veel kleding enz. in het St.Thomas Hospital achterlaat.

Daar kreeg ik nu de beschikking over de zeer riante gastenkamer in het pas nieuw gebouwde klooster, waarvan de suikertaart-achtige architectuur een luxueus eerste klas hotel doet vermoeden. De verantwoordelijke "architekten", Rev. Dr. Sr. Rexline en Major Jacob heb ik laten weten in het geheel niet achter hun van andere gebouwen afgekeken sierelementen te staan, die de indruk wekken dat er vanuit een ruim budget is gebouwd, wat natuurlijk niet het geval is. Pater Schlooz is het overigens geheel met mij eens.

Secretariaat:
Taxandrialaan 2
5262 RJ Vught

Projectleider:
Ir. J.A.M. Schiebroek
Schadewijk 3
5521 NN Eersel
telefoon 04970-13167

Ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te Eindhoven onder nr. S 92542.
Bankiers: van Lanschot 's-Hertogenbosch Rek. nr. 22.52.07.826
Postbank: giro 300366

Secretaryship:
Taxandrialaan 2
5262 RJ Vught
The Netherlands

Projectmanager:
Ir. J.A.M. Schiebroek
Schadewijk 3
5521 NN Eersel, The Netherlands
phone (31) 4970-13167

Registered with the Chamber of Commerce at Eindhoven under no. S 92542.
Bankiers: van Lanschot 's-Hertogenbosch Rek. nr. 22.52.07.826
Postbank: giro 300366

Na overdag wat inleidende gesprekken gevoerd te hebben met o.a. Fr. D'Souza heb ik 's avonds een wandeling gemaakt naar de voet van de Thomas Mount om een zieke kennis, oorlogsveteraan uit het Britse koloniale leger, te bezoeken.

De familie vertelde me dat hij in maart al was overleden en gaf me alsnog zijn gedachtenisprentje.

Op de terugweg raakte ik verzeild in een menigte die bezig was met een processie ter ere van de Godheid Vishnu. Een prachtige, met honderden lampjes verlichte praalwagen met beeltenis van Vishnu werd door mannen voortgetrokken richting hospital, dus heb ik me maar met de menigte mee laten voeren. Achter de wagen een klein karretje met daarop een generator voor de stroomvoorziening, voor de kar een aantal mannen met blaasinstrumenten (een soort klarinetten met tuit) en trommels ter begeleiding van enkele, als paard verklede en op stelten lopende mannen, en twee heupwiegende danseressen. Voor deze bonte kermis uit ontstaken jongens het nodige vuurwerk en lieten oorverdovende donderbussen ontploffen. Toen de optocht vlak voor het hospital rechts af sloeg heb ik het maar voor gezien gehouden, maar het was wel een fascinerende vertoning!

De volgende dag 's middags per trein naar P.T. Parru in de deelstaat Andhra Pradesh gereisd, zo'n 400 km waar ik 's avonds laat aankwam in Ponnur en het schoolbusje al klaar stond om me naar de school in Patsalatadiparru te brengen. De 5 zusters beschikken daar alleen maar over een schoolgebouw waarvan ze zelf een (klein) gedeelte voor zichzelf gebruiken en waarin ook de 70 boardingkinderen zijn gehuisvest.

Een gastenverblijf is daar niet, ik slaap bij de burens, Saleziaanse paters, die daar een school en jongensinternaat hebben en over heel wat meer ruimte beschikken dan de zusters. Omdat de middelbare meisjesschool van de zusters nog in opbouw is, zijn er ieder jaar 2 klaslokalen meer nodig. De "interne" boardingmeisjes verliezen daardoor steeds meer leefruimte en beschikken zodoende nu nog maar over één enkele ruimte. Het is dus zeer gewenst het voorgenomen kindertehuis daar zo snel mogelijk te realiseren.

's Morgens eerst een blij weerzien met de meisjes, die opgetogen zijn met de plannen voor hun nieuwe huisvesting! Verder die ochtend het bouwterrein met aangrenzende bebouwing opgemeten en ingetekend, waarbij we tot de conclusie gekomen zijn dat het beter zou zijn het ontwerp te spiegelen omdat het sanitaire gebouw met septic tank anders onvoldoende ruimte zouden hebben. Ook de ruimte voor het stallen van voldoende fietsen van het groeiende aantal kinderen dat op de fiets naar school komt hebben we besproken en vastgelegd.

's Middags hebben we met de jeep en chauffeur van de paters enkele dorpen in de buurt bezocht. Heel primitief wonen de kasteloze families daar. Uit dit soort families zijn de meeste van "onze" meisjes afkomstig.

's Avonds een feestmaal voor de meisjes met kip en voor ieder een appel en een sinaasappel, gekocht van het geld dat Sjef me daarvoor had meegegeven. Na het donker worden, altijd omstreeks 7 uur, nog wat praten met de zusters en natuurlijk een programma met zang en dans, door de kinderen zelf in elkaar gezet. Natuurlijk viel het licht weer eens uit halverwege, ditmaal voor de rest van de avond zodat enig improvisatiewerk vereist was. Erg leuke groep kinderen ook daar, die overigens wel een compleet andere taal spreken dan de meisjes in Avadi en Vepery want in het algemeen vormt de deelstaatsgrens ook de taalgrens.

Omdat ik de volgende dag pas 's avonds zou vertrekken hadden de twee zusters die als sociaal werkers in de dorpen werken nogmaals de jeep van de paters gecharterd en hebben we een tocht gemaakt richting Amaravati gelegen aan de Krishna rivier. Aldaar het museum bekeken waar de opgegraven Budhistische kunstwerken zijn ondergebracht. De zusters waren daar nog niet eerder geweest, ikzelf was daar met andere zusters in januari al geweest. Na de pick-nick pauze op het opgravingsterrein naar de rivier, waar we besloten met een pont mee te gaan de rivier over die daar heel breed, maar ondiep is.

De zandwinning met zandzuigers, zoals wij die kennen, gaat daar nog anders. Mannen die tot de borst in het water staan, scheppen van de bodem een platte schaal vol zand en gooien dit in een schuit van zo'n zes meter lang en twee meter breed totdat deze tot zinkens toe vol is en bomen de schuit vervolgens naar een losplaats waar enkele vrachtwagens staan, waarin met dezelfde schalen het zand vanuit de boot wordt overgeschept. Honderden mannen zijn bij dit bedrijf betrokken en verdienen op deze wijze een, zij het karig, loon. Zolang de lonen zo laag blijven zal mechanisatie achterwege blijven maar voor hoelang nog?

De nachttrein bracht me vrijdag 's morgens weer in Madras om 7 uur, een uur te laat, waar de ambulance van het hospital op mij stond te wachten en mij ruimschoots op tijd terugbracht voor een meeting met Fr. D'Souza en Alex Jacob over de lopende projekten. Ik kon die ochtend gelukkig ook een afspraak maken met de directeur van Philips Madras in verband met het regelen van een afspraak om voor onze projekten de verlichtingsarmaturen met 29% korting te kunnen inkopen zonder daarom steeds opnieuw te moeten vragen.

Die middag dus naar de heer Chowdry, een buitengewoon voorkomend man, en met hem de zaken geregeld. Daarna heeft de chauffeur me naar Vepery, mijn volgende verblijfplaats, gebracht.

Daar werd vrijdag 's avonds nog volop gewerkt door de elektriciens en de schilders aan het boardinggebouw.

's Zaterdags, de dag voor de opening moest er nog weer van alles gebeuren en ben ikzelf 's morgens maar begonnen de meegebrachte rijstpapieren bollen op te hangen, zodat de elektriciens dan tenminste met de andere armaturen door konden gaan.

Omdat we rond het boardinggebouw wat planten wilde zetten, door de meisjes te verzorgen, (voor een tuin, hoe klein ook ontbreekt de plaats), zijn Sr. Isabella en ik die 's middags gaan kopen bij een kwekerij. Een geweldige keus aan de mooiste tropische planten voor weinig geld (naar onze begrippen dan natuurlijk).

's Avonds heb ik de meisjes "Mens erger je niet" leren spelen.

Zondag was dan de langverblijde dag van de inzegening en opening van zowel de nieuwe verdieping met 6 klaslokalen als het totaal gerenoveerde boardinggebouw.

De vicaris van het bisdom Madras, mij nog bekend van de inzegening van Avadi, kwam om de inzegening te verrichten. Ikzelf mocht de gedenkstenen aan beide gebouwen onthullen. Iedereen, gasten, kinderen en de in Vepery wonende zusters toonden zich erg gelukkig met de nieuwe aanwinsten.

Zelf ben ik ook tevreden met het daar gebouwde; de klaslokalen sober en strak, het kindertehuis met duidelijk meer kleur en warmte, zoals het hoort. Vooral de safraankleurig met afwasbare verf geschilderde onderste helft van de wanden zijn warm en vrolijk en vormen een goede combinatie met het blauw van het houtwerk. Een verbetering lijkt me ten opzichte van Avadi waar het muurverfwerk, vooral het lichtblauw slecht zijn kleur behoudt.

Na de inzegeningen en onthullingen werd er in de aula van de school een programma gepresenteerd bestaande uit toespraken, dans, zang en toneelspel waarbij ook de boarding girls goed waren vertegenwoordigd.

Het programmapunt 9, "Speech of chief guest" bleek voor mij bedoeld, gelukkig niet geheel onverwacht van mijn kant, Avadi indachtig.

Om uiting te geven aan hun dankbaarheid naar de stichting en alle sponsors in Nederland werden mij namens de verschillende scholen en de boardingkinderen geschenken aangeboden, die ik namens hen in ontvangst heb genomen.

Met de boarding meisjes hebben we daarna in de nieuw ingerichte en van nieuwe meubels voorziene multi-funktionele ruimte in het kindertehuis gegeten, uiteraard van in stukken gesneden bananenboombladeren, heel praktisch (geen afwas) en ecologisch.

Na deze maaltijd vertrokken de gasten weer huiswaarts en konden we terugzien op een mooie, goed georganiseerde "happening". Laat in de middag hebben Alex Jacob en ik de gebouwen nog eens kritisch bekeken en zijn tot de konklusie gekomen dat de kwaliteit van het geleverde werk goed is. Wel is het allemaal erg moeizaam is gegaan, gedeeltelijk was dat voorspelbaar gezien de bouw-omstandigheden, gedeeltelijk door een slechte planning van de aannemer, gedeeltelijk ook doordat zuster Isabella erg veel last had met haar ogen en het veel heeft moeten laten afweten. De werkzaamheden op het dak moesten nog geheel worden uitgevoerd zodat ook de financiële afronding nog niet kon plaatsvinden zoals ik gehoopt had.

Inmiddels was het vrijdag 9 september en had ik afgesproken met Fr. D'Souza en Alex Jacob naar Adambakam te gaan. Dit is een buitenwijk van Madras met alleenstaande woningen waar voornamelijk high cast families wonen. De zusters hebben daar een lagere school en een klooster, maar op een andere lokatie. Met beide is iets mis, zoals ik in de vorige "Projektnieuws" al vermeldde; de school bezit geen enkele sanitaire voorziening voor de 250 jongens en meisjes, het klooster is veel te laag aangelegd en verkeert in slechte staat.

Het toen aangekondigde sanitaire gebouwtje was inmiddels in aanbouw, er werd gewerkt aan het opgaande muurwerk en het zal nu wel zo ongeveer klaar zijn.

Na controleren van dit werk(je) zijn we naar het klooster gegaan om te bespreken hoe daar weer een leefbaar gebouw van te maken, waar de zusters zich weer veilig in zouden kunnen voelen.

Het pakket maatregelen dat nodig is zou grofweg op 7 lakhs komen, zo'n f 35.000,=

In het weekend had ik niets ingepland, en ben ik op zaterdag naar Avadi gegaan. Ik had de meisjes beloofd nog terug te komen. Zondag 's middags was ik weer terug voor een afspraak met Alex Jacob om met hem, vrouw en dochter het Hollandse fort in Sadras te bezoeken en daarna bij hem thuis te dineren.

Het fort in Sadras, 2 uur rijden van St. Thomas Mount, uiteraard pal aan de kust gelegen, bleek een heel grote rechthoek met aan de zeezijde twee bastions, waarvan er een zwaar gehavend, in de 18e eeuw door de Engelse vloot onder vuur genomen, zoals de gids vertelde. Het fort was volgens hen in Hollandse handen gebleven tot bijna het jaar 1800.

Een klein kerkhof met een tiental natuurstenen zerken, met in oud-nederlands uitgebeitelde omschrijving van de dode. Onder een zerk een te vroeg geboren kind. Het was jammerlijk genoeg al te donker geworden om nog foto's van de graven te maken. Daarna gingen we nog, in het donker, naar de boerderij van Alex, ook in Sadras. De "farm", ik dacht aan een soort buitenverblijf in de stijl van zijn luxe woning, maar het bleek in werkelijkheid een schamele hut te zijn waarin een arme familie woonde en het beheer over de bezitting voerde, met gering succes volgens Alex.

Na een lange rit over slechte wegen bij Alex thuis aangekomen waar de vrouwen de maaltijd voorbereidden, nam hij mij mee naar "zijn" kerk. Een Syrisch Katholieke kerk, door hemzelf ontworpen en gekonstrueerd. Alex vertelde me dat hij ook in zijn parochie zich actief met projecten voor kansarme groepen bezig hield. Het Syrisch Katholieke geloof bestond vooral in Keralla, de Zuid-West kust, vanaf de 6e eeuw, dus lang voordat de Portugezen de Rooms Katholieke godsdienst introduceerden.

Na de eenvoudige doch smakelijke maaltijd was het inmiddels laat en werd ik teruggebracht naar St. Thomas Mount.

Maandag om 9 uur terug in het St.Thomas Hospital, op tijd om door de Frs. Kuriakose en Pancras te worden opgehaald om naar Vandavassi te vertrekken. Het meisje met het enorme kankergezwel aan haar bovenbeen was inmiddels geopereerd, d.w.z. haar linkerbeen was zo hoog mogelijk geamputeerd. Haar komend einde, waarschijnlijk binnen het half jaar had het meisje volkomen geaksepteerd, dit in tegenstelling tot haar vader. Heb ook mijn laatste meegebrachte knuffelbeest, een aap, aan haar gegeven. Basisschool "De Heiacker" in Veldhoven heeft inmiddels een brief met tekeningen van de kinderen aan haar opgestuurd.

In Vandavassi ontvangen door Sr. Clement die na haar ziekte al weer aardig met een stok uit de voeten kon.

Ter plaatse de zolderverdieping van een bestaand oud maar degelijk gebouw ingemeten. De zusters willen deze ruimte van 7x30m. graag gaan gebruiken als volwaardige ruimte voor de boarding-kinderen. Nu is het er 's zomers veel te warm door het golfplaten dak en wordt de ruimte alleen gebruikt als kofferruimte voor een paar honderd kinderen. In Vandavassi hebben de zusters meer dan 500 meisjes en er valt voor onze stichting nog heel wat te doen! Eerst maar proberen dit projekt ook "mee te nemen".

De zusters in Vandavassi hebben net buiten het stadje een flink stuk landbouwgrond waarop ze een bejaardencentrum zoals in Perambalur willen bouwen; ze schijnen daar zelf het geld voor te hebben, maar ik ben benieuwd wanneer de aap uit de mouw komt!! Het stuk grond kan beter in cultuur gebracht worden en men hoopt op steun van het Rabo Steunfonds. Met de opbrengst van de grond hopen de zusters de exploitatie van het bejaardencentrum mogelijk te maken. Ook een tiental families zal er dan van kunnen leven.

Daar dus enkele uren rondgesjouwd en de globale plaats van het toekomstige centrum bepaald, in aanwezigheid van Mr. Mary Cyrilla die daarvoor speciaal uit Madras was overgekomen.

De volgende dag naar het dorp Tirumalpadi waar Kuriakose zijn parochie heeft, voor de uitvoering van het eerste gedeelte van een projekt, gefinancierd door het Rabo Steunfonds; het uitdelen van 25 melkkoeien aan evenzoveel landloze arme families. Het was uiteraard een feestelijk gebeuren.

Omdat geen enkele koe gelijk is en sommige wel, en andere geen kalfje bij zich hadden, werd de verdeling gedaan d.m.v. het trekken van briefjes, een met de naam van de vrouw van de familie, een met een nummer, dat korrespondeerde met het nummer dat de koeien was omgehangen.

De man van de betreffende familie ging dan "zijn" koe halen, waarop ik deze dan namens de Rabo "officieel" mocht overdragen. Geweldig leuk natuurlijk. Opmerkelijk hierbij was dat de aaibaarheidsfaktor van Indische koeien aanmerkelijk hoger ligt dan bij onze koebeesten, die er bovendien, zonder hoorns, ook aanzienlijk dommer uitzien! Maar melk geven ze wel veel meer, 5x zoveel.

De prijs van een Indische koe van 2-4 jaar oud; 5000 Rupees, 275 gulden.

's Avonds een wandeling door het dorp gemaakt en de plaatselijke goeroe ontmoet.

Veel zieke mensen die in het ziekenhuis niet geholpen kunnen worden of er geen vertrouwen in hebben, komen naar zijn ashram om door zijn gebed en een offer genezing te vinden.

Volgens Kuriakose is hij behoorlijk kommercieel bezig, maar dat is hem toch niet aan te zien. Wel heeft hij van het geld dat de bezoekers hem geven een nieuwe tempel gebouwd.

De volgende dag naar een projekt van Pancras. Eerst een paar uur rijden door een landschappelijk fraai gebied voor we bij het betreffende dorp aankwamen.

Pancras heeft daar een stuk landbouwgrond waarop hij een gebouw heeft neergezet waarin jongens die niet op school meekunnen of meewillen een technische training krijgen in het onderhouden van landbouwwerktuigen en leren door middel van de praktijk hoe de grond te bewerken. Het stuk landbouwgrond moet de opbrengst leveren waarvan het trainingscentrum kan draaien. Om de grond goed in cultuur te brengen wordt weer de financiële steun gevraagd van, u raad het al, het Rabo Steunfonds.

Na het geheel uitgebreid te hebben bekeken door naar Madras.

Vrijdag, de voorlaatste dag had ik nog een bezoek aan Vepery op het programma, om nog rekeningen door te nemen. Door het beperkte gezichtsvermogen van zuster Isabella bleek dat heel moeizaam te gaan en bovendien waren de definitieve rekeningen nog niet beschikbaar. Afsproken werd dat ze het allemaal naar mij op zal sturen, wat inmiddels gebeurd is.

Uitgebreid en roerend afscheid genomen van de "boarding Girls"!

De laatste dag, zaterdag, in de ochtend bouwvergadering op de kamer van pater J. D'Souza met Alex Jacob, Sr. Prudentia en de komend toezichthoudend ingenieur over de aanstaande bouw van het bejaardencentrum in Elambalur. Hierover de nodige afspraken gemaakt.

's-Middags mijn spullen ingepakt, althans voorzover ik dat mee kon nemen. De rest in "mijn" kast opgeborgen, wachtend op een volgend bezoek.

Na een altijd weer langdurige en tamelijk saaie terugreis weer in het koude kikkerlandje, wat een overgang, en prompt daarna twee weken in de lappenmand!

Hans Schiebroek.

Eersel, 10 november 1994.

OVERZICHT PROJECTEN (november 1994)

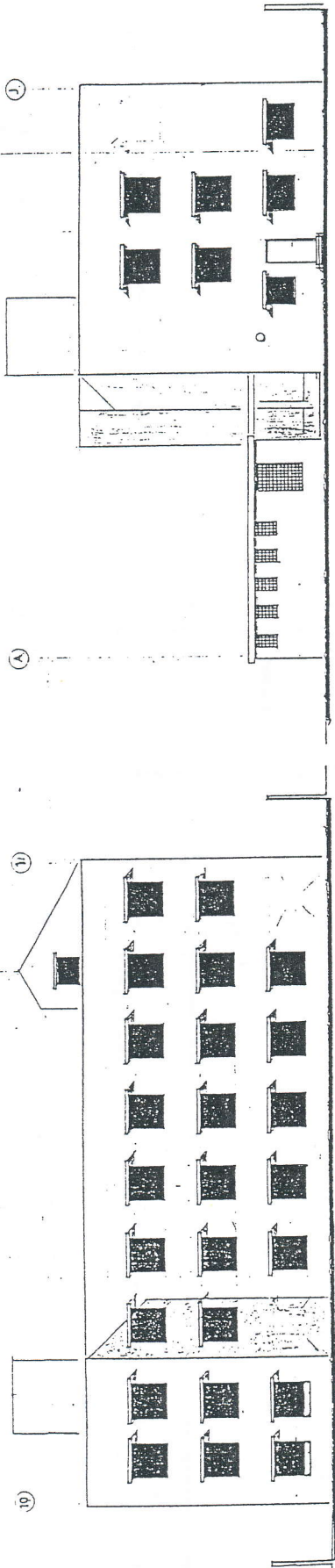
Het laatste nieuws was dat in de Projektnieuws 94-1 van voorjaar 1994.

1. **Avadi, kindertehuis**
Bezocht in september. De nieuwe waterbron is geboord en levert volgens de berichten voldoende en goed drinkwater. De kosten bedragen f 2.000,=. De stichting zal dit bedrag betalen uit het onderhoudsfonds voor dit projekt. Volgend jaar zijn de gevels aan een schilderbeurt toe en ook op het dak moeten wat kleine onderhoudswerkzaamheden gebeuren.
2. **Vepery, kindertehuis en klaslokalen**
Opening op 4 september 1994. De werkzaamheden op het dak van het boarding gebouw waren toen nog niet klaar. Het overige werk, zowel renovatie als nieuwbouw, ziet er prima uit. Iedereen is blij met wat daar tot stand is gebracht, de kinderen niet op het minst!
De totale bouwkosten zullen f 102.000,= bedragen, toch nog weer iets meer dan de laatste prognose. Hierdoor blijft er maar ongeveer f 3.000,= over voor het groot onderhoud.
3. **Ennore, uitbreiding Social Center**
In september niet bezocht. Volgens de berichten funktioneert dit goed en voorziet het helemaal aan de gestelde behoefte.
Een laatste bedrag van f 2.500,= zal nog door ons worden betaald voor de afwerking van de kasten.
4. **St. Louis Convent Madras, toiletgebouw**
In september geïnspekteerd. Ik was niet erg tevreden.
A. De muurverf begon al af te bladderen. Kennelijk is er goedkoop spul gebruikt.
B. De toiletten waren smerig. Volgens zeggen zouden ze één keer per dag schoon gemaakt worden en was er een tekort aan water. Ik heb gezegd dat dit beter moet en ik houd het in de gaten. Het muurverfwerk zal tot 2 m hoogte opnieuw worden uitgevoerd, maar dan met een afwasbare verf.
5. **St. Louis Convent Madras, gebouwtje voor de naai- en typeschool**
Ik heb de bouwkavel ingemeten en het ontwerp daarop aangepast. De bouw zal plaats vinden in samenwerking met Kindermission in Aken. Kindermission betaalt f 20.000,=. Onze stichting betaalt f 12.000,= welke inmiddels naar Kindermission zijn overgemaakt. De bouw kan starten zodra de eerste termijn is overgemaakt.
6. **Adambakkan Madras, toiletgebouw**
In september was men met het opgaande metselwerk bezig. Nog geen nader bericht ontvangen. Naar verwachting is het nu klaar en in gebruik. Gebouw en bouwadministratie nog te controleren.

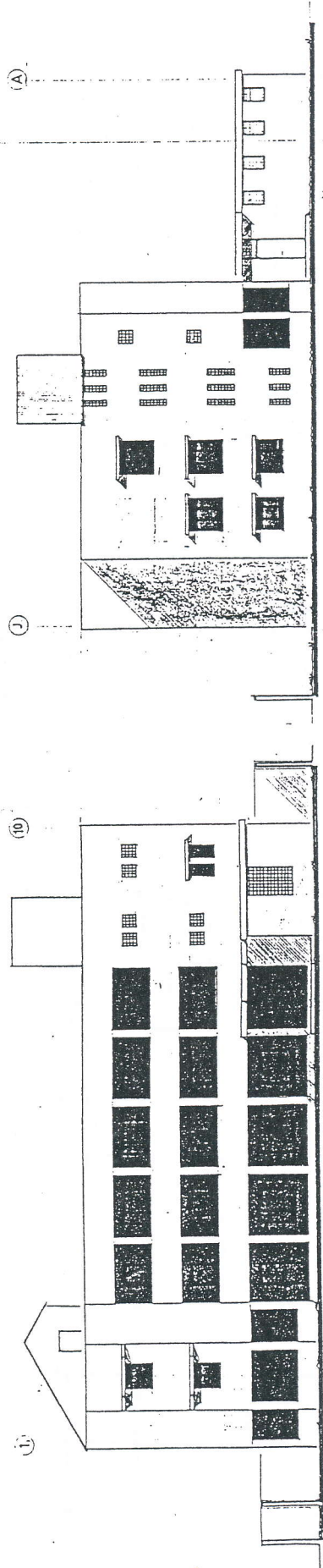
7. **St. Thomas Hospital Madras, apotheek- en laboratoriumgebouw**
Dit gebouw is nu geheel in gebruik en funktioneert goed.
8. **Elambalur, opvangcentrum voor bejaarden**
Tijdens mijn aanwezigheid daar is op 7 september jl. door de bisschop van Kumbakonam de fundatiesteen ingezegend. Inmiddels is de fundering uitgegraven en wordt aan de natuurstenen fundatie gewerkt.
We verwachten het gebouw te realiseren voor f 130.000,=. Hopelijk zal de overheid daarvan f 50.000,= voor zijn rekening nemen. De definitieve toezegging hiervan wordt binnen enkele weken verwacht. De Stichting Mensen in Nood heeft onlangs een bedrag van f 15.000,= geschonken voor de bouw, waar we erg blij mee zijn want hoewel er nu met de bouw is begonnen, is het streefbedrag van f 130.000,= nog niet geheel en al zeker gesteld.
Het gebouw zal hopelijk in september 1995 geopend kunnen worden.
Een heel belangrijk project voor de kongregatie, ik ben heel benieuwd hoe het in de praktijk gaat functioneren. Ik blijf mij daarvan op de hoogte houden en zal u daarvan verslag uitbrengen.
9. **Elambalur, drinkwatervoorziening school**
Dit project, gefinancierd door het Rabo Steunfonds, funktioneert voortreffelijk. De rapportage is door ons afgerond.
10. **Perambalur, traktor en drinkwaterproject**
Ook dit project, eveneens betaald door het Rabo Steunfonds, voorziet heel goed in de gestelde behoefte, transport en opslag van drinkwater, en bewerking van de eigen landbouwgrond. De rapportage naar de Rabo is ook hier afgerond.
11. **Patsalatadiparru, kindertehuis**
Dit project is door ons uitgekozen als "groot project" na het bejaardenproject. De meisjes daar, 70 in getal nu, worden steeds meer beknott in hun leefomstandigheden omdat de school alle ruimte nodig heeft. We zijn volop met de fondswerving bezig. Het streefbedrag van f 170.000,= is voorlopig nog niet bereikt maar er zijn wel hoopgevende ontwikkelingen. Ter plaatse is besloten het gebouw gespiegeld te bouwen ten opzichte van het eerste ontwerp. Inmiddels zijn de tekeningen hieraan aangepast. De kinderen hebben heel enthousiast gereageerd en zien verlangend uit naar hun nieuwe tehuis.
12. **Tirumalpadi, landbouwproject, melkkoeien en waterputten**
Tijdens mijn aanwezigheid daar afgelopen september had ik het genoegen de eerste 25 koeien aan evenzoveel families te mogen overhandigen namens het Rabo Steunfonds. Deze landloze, zeer arme mensen waren erg dankbaar voor hun melkkoe, de meesten met kalf. De verdere uitvoering van het project blijf ik zo goed mogelijk volgen.

Van de overige projecten zoals genoemd in Nieuwsbrief 94-1 is geen nieuws te vermelden.

ELEVATION 10-1

FRONT ELEVATION 1-10

ELEVATION J-A

ELEVATION A-J

PROJECT: STICHTING THOMAS BOUWPROJECTEN

architect: Ir. J. M. Schiebroek b.i.
 datum: 6-6-1994
 schaal: 1:100
 tekening: 1008

INGENIEURSBURO
 SCHIEBROEK - STRUIK B.V.
 Tel. 046 - 433818
 1447 AD 614 PAUW
 NL 046 van Nieuwputse
 1447 AD 33233P
 ONA
 1008

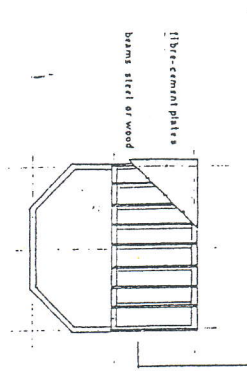
getekend: 20-11-94 A

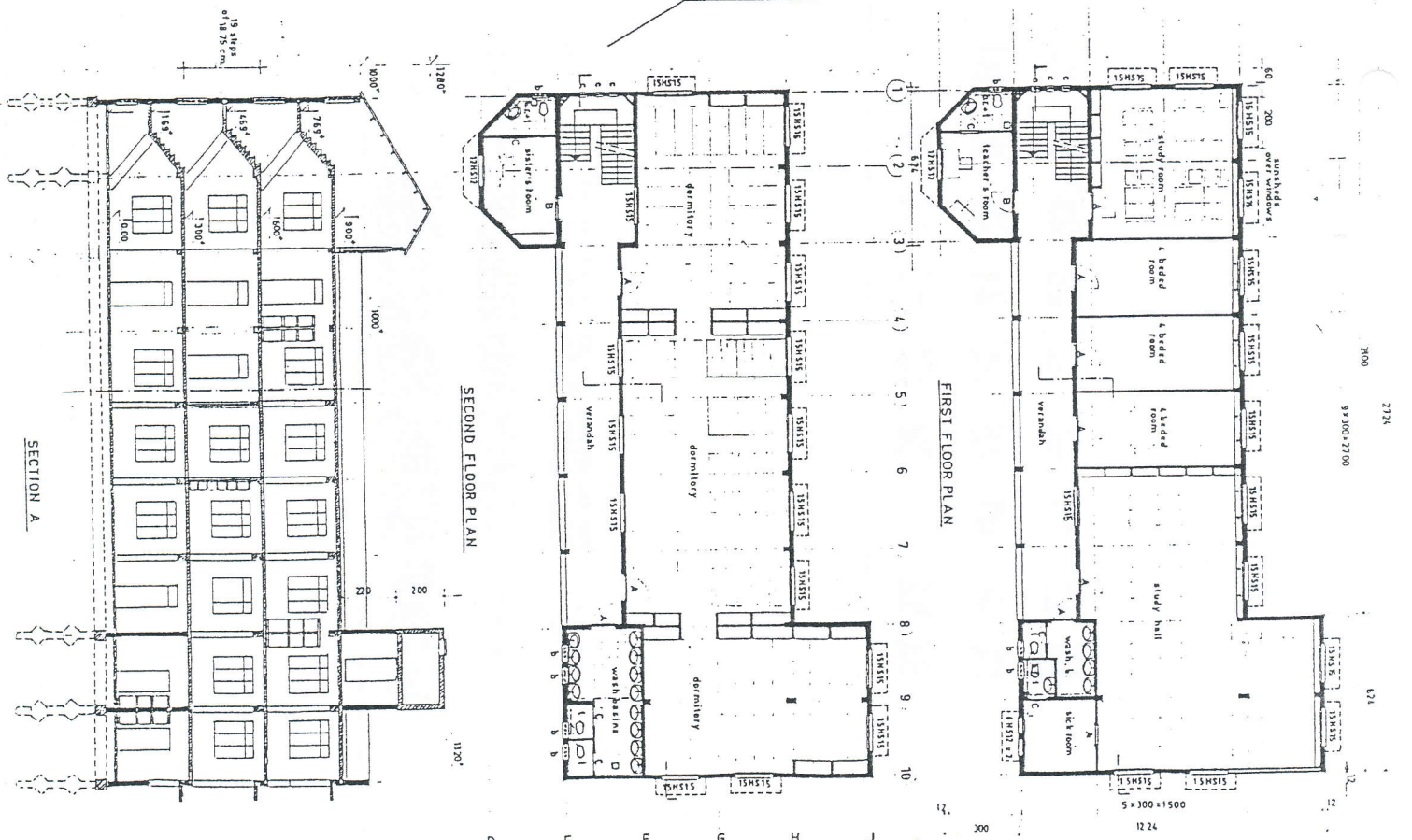
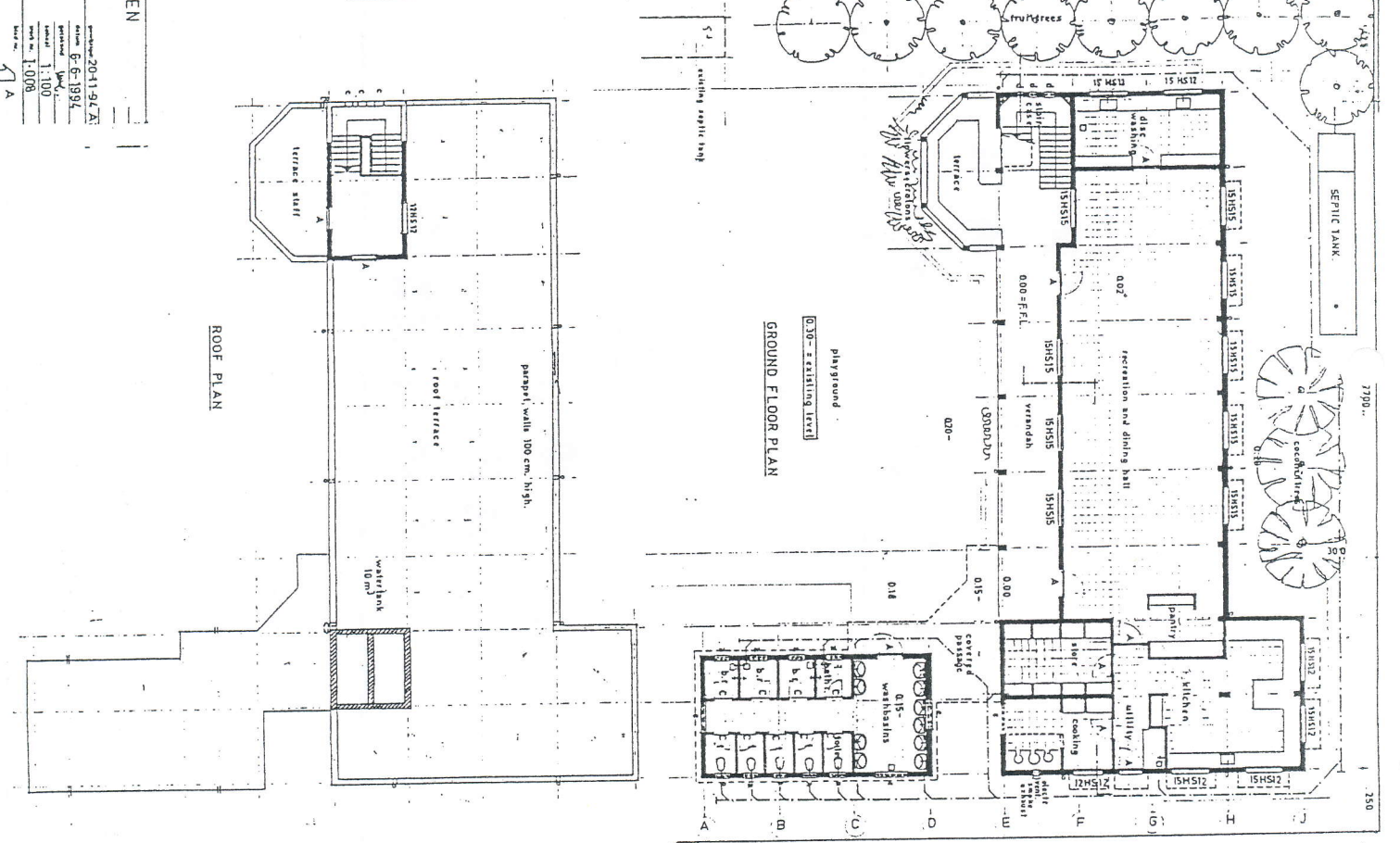
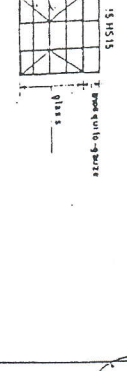
Project: **STICHTING THOMAS BOUWPROJECTEN**
 Architect: **DON BOSCO ORPHANAGE**
 AT PATSALATADIPARRU

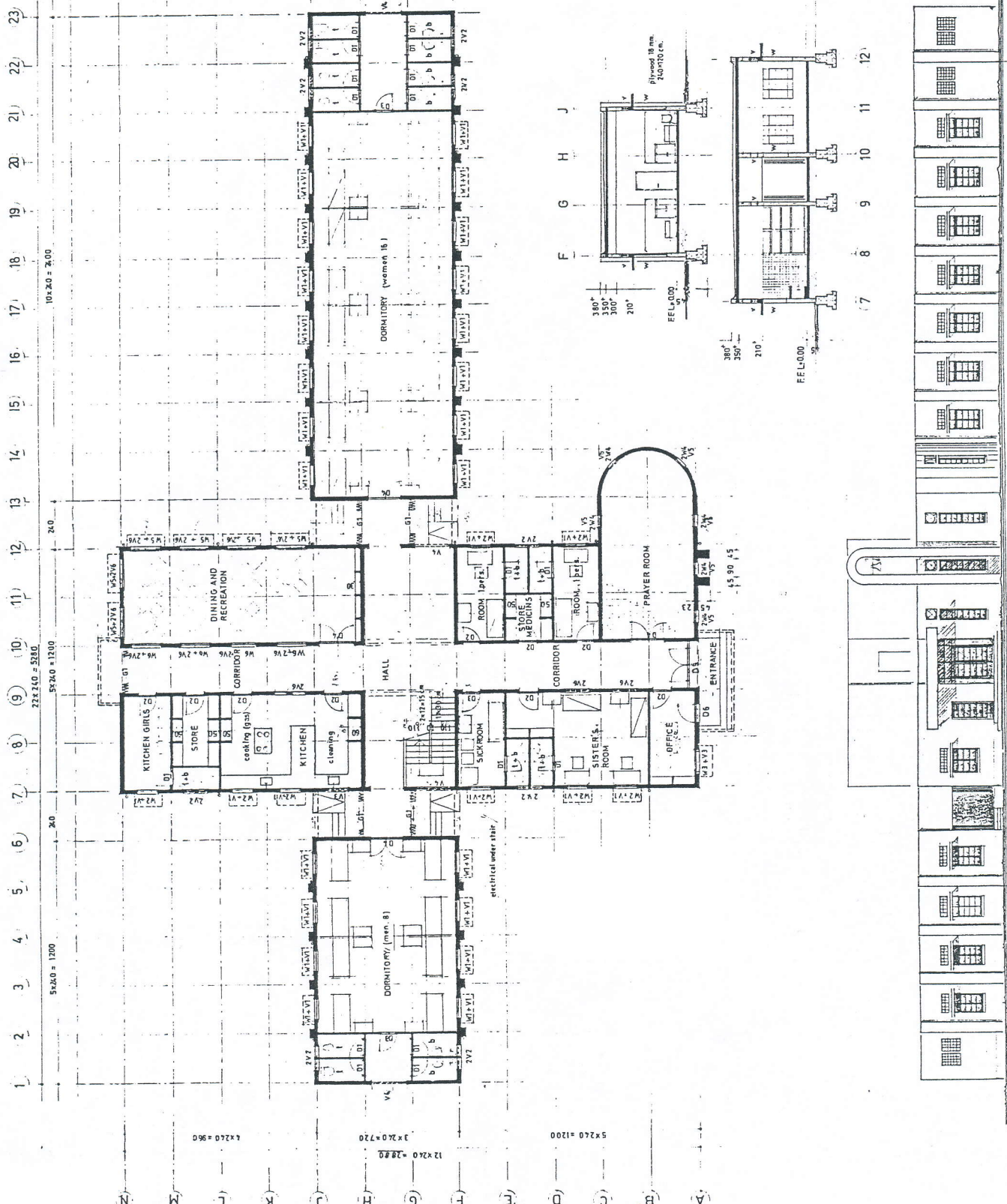
Scale: 1:100
 Date: 5-6-1994
 No. of sheets: 1:008

Client: H. Lam, architect B.V.
 Address: 2041-94 A
 Phone: 06-20087190
 Fax: 06-20087190

- WINDOWS: STEEL**
15 HS15	31
15 HS12	6
12 HS12	4
6 HS12	2
4 HS12	2
129-110	4
- DOORFRAMES: PRESSED STEEL**
18	2
- VENTILATORS: CONCRETE**
A	60x60	9
B	60x60	8
C	30x100	8
D	30x100	2
129-110		4
- STAIRS: METAL**
A	2090x810	1
B	2090x710	1
C	2090x810 (incl. standard)	15 (special ceiling)
- STAIRS: CONCRETE**
A	2090x810	1
B	2090x710	1
- SEWER IN P.V.C.

WINDOWS STEEL

W1	10HS15	24
W2	12HS15	1
W3	12HS12	1
W4	8HS12	13
W5	8HS12	6
W6	15HS12	6

DOORS in pressed steel frames
 D1 790 x 1990 17 standard plywood doors
 D2 880 x 2090 11 D4 with glass opening 90x90
 D3 1690 x 2990 2
STEEL DOORS
 D5 700x1800 combination 1
 D6 84x51 1
GRILL SHUTTERS
 G1 5

VENTILATORS CONCRETE

V1	100x20 cm.	32
V2	100x20 cm.	10
V3	120x20	1
V4	180x20	1
V5	60x60 or 80x80	8
V6	80x80	28

LUCIA'S HOME FOR AGED - ELAMBALUR - INDIA

project architect
 ingeniëursburo
 SCHIEBROEK - STRUIK B.V.

client
 I.R.J.A.M. SCHIEBROEK, B.L. EERSEL - NETHERLANDS.

date
 1.10.1974

scale
 1:100

sheet no. 3-003

total no. 3-003

INGENIEURSBURO
 SCHIEBROEK - STRUIK B.V.
 145 Oude van Norderstraat
 2212 AD LEIDEN
 TEL. 071 - 43395
 FAX. 071 - 43396
 TEL. 071 - 353314

FRONT ELEVATION

